

[Auken.]

ligt tilskud på det øvrige lands bekostning på langt over 100 mill. kr. om året. Her er der penge at spare på undervisningsministerens budget, og det uden at der kan rettes saglige indvendinger mod det. Det er kun rimeligt, at de amtskommuner, der indlægger patienter på rigshospitalet, kommer til at betale en pris svarende til de udgifter, behandlingen af patienterne ville påføre kommunerne, hvis de var indlagt på et almindeligt sygehus.

Som bekendt findes der en betalingsordning for indlæggelse på Århus kommunehospital af patienter, der kommer fra andre amter end Århus amt. Det kan i hvert fald næppe være rimeligt og retfærdigt at ville ændre på Århus' refusionsordning, før der er skabt sikkerhed for, at der bliver indført en fornuftig betalingsordning for indlæggelse af patienter på rigshospitalet.

En betalingsordning for rigshospitalet ville i øvrigt løse mange af de lægevidenskabelige betænkeligheder, der har været ved det foreslåede ophør af ordningen med undervisningssenge i Århus. Jeg tror, vi alle sammen må misunde undervisningsministeren, at hun på én gang kan styrke sit eget budget med langt over 100 mill. kr. og samtidig lade fornuften råde og være på saglighedens grund.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard): Indledningsvis må jeg minde om, at undervisningssengeordningen stammer tilbage fra 1952, hvor anden del af det lægevidenskabelige studium blev etableret i Århus. Den praktiske kliniske undervisning blev etableret på Århus kommunes hospitaler. Da der dengang i Århus købstadkommune kun var ca. 85.000 indbyggere, skønnede man ikke, at patientgrundlaget var tilstrækkeligt varieret af hensyn til undervisningen og forskningen — dette gælder navnlig visse specialafdelinger — og der blev derfor gennem undervisningssengeordningen skabt mulighed for, at patienter, der ikke er hjemmehørende i kommunen, gratis skulle kunne indlægges på Århus kommunehospital.

Efterhånden som antallet af studerende voksede, blev også antallet af undervisningssenge udvidet, således at det i dag udgør 191 senge, for hvilke der ydes refusion beregnet efter den gennemsnitlige sygedags-

udgift. Dette indebærer i øvrigt, at betalingen ikke svarer til udgifterne ved undervisningen, men bliver en funktion af udviklingen i sygehusudgifterne.

Det er regeringens opfattelse, at forudsætningerne for undervisningssengeordningen efter kommunalreformens gennemførelse ikke længere er til stede. Patientgrundlaget er nu fuldt tilstrækkeligt for gennemførelse af studenterundervisning og den dermed forbundne forskning. Patientgrundlaget i Århus amtskommune udgør omkring 540.000 indbyggere, og tager man hensyn til det naturlige indlæggelsesområde i henhold til landsdelsspecialeordningen, kommer man op på omkring 1,1 mill. indbyggere.

Efter de foreliggende oplysninger har 45 pct. af alle sygedage i undervisningssenge siden midten af 1960'erne været belagt med patienter fra den nuværende Århus amtskommunes område, dvs. med patienter, der uanset ordningens eksistens nu efter kommunalreformens gennemførelse ville være blevet indlagt på amtskommunens sygehus. Der ydes herved af undervisningsministeriet Århus amtskommune et tilskud på nu mere end 10 mill. kr. som betaling for disse patienter.

Ved opsigelsen af undervisningssengeordningen er der tilbudt Århus amtsråd en betalingsordning i medfør af § 4 i lov nr. 233 af 27. maj 1970 om organisation af den kliniske del af den lægevidenskabelige studenterundervisning m.v. Ordningen svarer helt til den betalingsordning, som er etableret for Københavns kommune og Københavns amtskommune, og som indebærer, at de hospitalsvæsener, som deltager i studenterundervisningen, får de hermed direkte forbundne merudgifter refunderet.

Jeg er enig med hr. Auken i, at alle amter bør stilles ensartet ved indlæggelse af patienter på sygehus og hospitaler uden for amtskommunen, og jeg kan da også oplyse, at regeringen har været opmærksom på, at der vel nok på grund af de geografiske forhold kan være tale om en vis forskelsbehandling de forskellige områder imellem, såfremt der ikke indføres en betalingsordning for rigshospitalet. Jeg har derfor nedsat en lille hurtigt arbejdende embedsmandsgruppe, som skal undersøge spørgsmålet om indførelse af en betalingsordning for rigshospitalet og afgive indstilling om en